

[Udenrigsministeren.]

ling til, om der skal være udvalgsbehandling. Jeg forstod også, at hr. Steen Folke formentlig senere vil rejse sagen, hvad man jo kan i udenrigsudvalget og andre steder, hvor man kan stille spørgsmålet: hvad gør I så nu, hvor det er kommet i gang, for at holde vognen på sporet? Det er klart, at det vil jeg prøve at svare på, så godt jeg kan.

Hr. Steen Folke siger, vi gerne vil have disse konventioner jaget igennem uden udvalgsarbejde, men så vidt jeg husker, var hr. Steen Folke den eneste, der bad om udvalgsarbejde om det næste forslag, der er til behandling, da det blev behandlet engang i efteråret, og jeg synes, hr. Steen Folke må give mig ret i, at den nye fremsættelse af forslaget viser, at der er et par ting, vi har klaret op i mellemtiden i kraft af de spørgsmål, der blev stillet under udvalgsarbejdet. Jeg vil altså gerne dementere, at jeg skulle have den indstilling, som hr. Steen Folke her nævner.

Og så vil jeg gerne endnu en gang takke for tilslutningen til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslaget til folketingsbeslutning direkte til anden (sidste) behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks tiltrædelse af konventionen om begrænsning af statsløshed af 30. august 1961.

(Beslutningsforslag nr. B 4. Fremsat 9/3 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Erik Andersen (S):

Som allerede nævnt af ministeren var dette forslag til første behandling i forrige samling, nærmere betegnet den 7. december 1976, og jeg havde ved den lejlighed den ære at meddele tilslutning til ratifikationen fra samtlige

partier, der dengang var i folketinget, med undtagelse af VS.

Enkelte partier har dog stillet spørgsmål med hensyn til Sveriges og Norges holdning til konventionen, og disse ting er nu afklaret, dels gennem ministerens svar – jeg kan henviser til Folketingets Forhandlinger 1976–77, 1. samling, sp. 2781–2785 – dels i den nye fremsættelsestale. Her skal jeg måske fremhæve, at den danske tilpasning af lovgivningen, det gælder loven om dansk indfødsret, jo allerede i 1968 blev bragt i overensstemmelse med denne konvention, samt at Norge og Sverige har tiltrådt konventionen uden at gøre brug af den i artikel 8, § 3, hjemlede ret til nu eller senere at indføre mulighed for at fratage folk deres statsborgerskab.

Jeg måtte også konstatere ved samme lejlighed, at hr. Steen Folke dengang havde en hel del opklaringsarbejde, han gerne ville igennem, og jeg vil gerne sige, at hvis ikke de svar, der blev givet dengang, og den nuværende fremsættelsestale giver en tilstrækkelig besvarelse, så vil jeg ikke sætte mig imod, at vi tager et yderligere opklaringsarbejde i udenrigsudvalget, da dette udvalg jo ikke har ret meget at bestille for tiden.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet kan nu som i december 1976 gå ind for, at Danmark tiltræder denne konvention, som jo helt er i overensstemmelse med lov nr. 252 af 27. maj 1950 om dansk indfødsret, og vi mener i og for sig ikke, der er noget behov for udvalgsarbejde.

Kjelgaard (KF):

Jeg synes, det er helt fantastisk, at en konvention, der er et led i FN's bestræbelser på at forbedre flygtninges og statsløses stilling, bliver vedtaget på en konference i 1961 og først træder i kraft 14 år efter, tiltrådt af kun 6 stater, herunder Norge og Sverige. Det siger noget om, hvor svært det er at få tingene hurtigt igennem også på internationalt niveau.

Jeg forstår godt de betænkeligheder, Danmark tidligere har haft, og som vi og sikkert mange andre lande vel stadig væk har ved konventionens artikel 8, § 3. Det strider mod dansk retsopfattelse, at man i visse lande kan fradømmes sit statsborgerskab eller måske slet ikke opnå noget statsborgerskab. På trods heraf tror vi i det konservative folkeparti, at kon-